

Overdenking over Lucas 24:51 en Handelingen 1:9

Hemelvaart: met Jezus' zegenend afscheid toch 'in de wolken zijn'

1^e lied: Juicht, o volken, juicht - Psalm 47 (OB)

- 1 Juicht, o volken, juicht, handklapt en betuigt onze God uw vreugd, weest tezaâm verheugd, zingt des Hoogsten eer, buigt u voor Hem neer. Alles ducht zijn kracht, alles vreest zijn macht. / Zijne majesteit maakt haar heerlijkheid / over 't rond der aard wijd en zijd vermaard.
- 2 God vaart voor het oog met gejuich omhoog; / 't schel bazuïngeluid galmt Gods glorie uit. / Heft een lofzang aan, zingt zijn wonderdaân. Zingt de schoonste stof, zingt des Konings lof / met een zuiv're galm, met een blijde psalm: Hij, de Vorst der aard', is die hulde waard.

Bijbel: Lucas 24: 36-53, met Handelingen 1:9 *Van Pasen naar Hemelvaart*

³⁶ Terwijl de Emmaüsgangers nog aan het vertellen waren dat ze Jezus hadden gezien, kwam Jezus zelf in hun midden staan en zei: 'Vrede zij met jullie.'

³⁷ Verbijsterd en door angst overmand, meenden de leerlingen een geestverschijning te zien. ³⁸ Maar Hij zei tegen hen: 'Waarom zijn jullie zo ontzet en waarom zijn jullie ten prooi aan twijfel?' ³⁹ Kijk naar mijn handen en voeten, ik ben het zelf! Raak me aan en kijk goed, want een geest heeft geen vlees en beenderen zoals jullie zien dat Ik heb.'

⁴⁰ Daarna toonde Hij hun zijn handen en zijn voeten. ⁴¹ Omdat ze het van vreugde nog niet konden geloven en stomverbaasd waren, vroeg Hij hun: 'Hebben jullie hier iets te eten?' ⁴² Ze gaven Hem een stuk geroosterde vis. ⁴³ Hij nam het aan en at het voor hun ogen op. ⁴⁴ Hij zei tegen hen: 'Toen Ik nog bij jullie was, heb Ik tegen jullie gezegd dat alles wat in de Wet van Mozes, bij de Profeten en in de Psalmen over mij geschreven staat in vervulling moest gaan.'

⁴⁵ Daarop maakte Hij hun verstand ontvankelijk voor het begrijpen van de Schriften. ⁴⁶ Hij zei tegen hen: 'Er staat geschreven dat de Messias zal lijden en sterven, maar dat Hij op de derde dag zal opstaan uit de dood, ⁴⁷⁻⁴⁸ en dat in zijn naam alle volken opgeroepen zullen worden om tot inkeer te komen, opdat hun zonden worden vergeven. Jullie zullen hiervan getuigenis afleggen, te beginnen in Jeruzalem. ⁴⁹ Ik zend jullie wat mijn Vader heeft beloofd. Blijf in de stad tot jullie met kracht uit de hemel zijn bekleed.'

⁵⁰ Hij nam hen mee de stad uit, tot bij Betanië. **Daar hief Hij zijn handen op en zegende hen.** ⁵¹ **Terwijl Hij hen zegende, ging Hij van hen heen en werd opgenomen in de hemel (Handelingen 1:9: ...in een wolk, zodat zij Hem niet meer zagen).**

⁵² Ze aanbaden Hem en keerden in grote vreugde terug naar Jeruzalem.

⁵³ Ze waren voortdurend in de tempel, waar ze God loofden.

Overdenking *Met Jezus' zegenend afscheid toch 'in de wolken zijn'*

Bij Hemelvaart gaat over Jezus' afscheid van zijn leerlingen, 40 dagen na Pasen. Afscheid nemen, daar word ik vaak niet zo blij van.

Je kunt afscheid nemen van *iets* of *iemand*: van je werk of huis, buren of een geliefd familielid. Het maakt nogal verschil of 't een *tijdelijk* afscheid is (iemand gaat op reis naar het buitenland) of een *definitief* afscheid (iemand verhuist of sterft zelfs). Mijn overdenking gaat over afscheid nemen. Eerst over het afscheid van haar huis van – laten we zeggen – mevrouw Huisjes. Het zou zomaar uw verhaal kunnen zijn. Daarna vertel ik over Jezus' afscheid en hemelvaart. Eerst mevrouw Huisjes:

“Ik loop voor het laatste door het lege huis, met mijn dochter Eline. Ooit was het hier vol en gezellig. Nu is alles weg. Er wacht mij elders een plek om te wonen en zorg te krijgen. “Welkom thuis”, zeggen ze daar. Nou, dat zal... Maar wat weten zij ervan wat ik hier allemaal achterlaat? Ik ben verdrietig dat ik afscheid moet nemen van deze vertrouwde plek. Hoe lang heb ik hier ook al weer gewoond? 30 jaar? Eerst met mijn man en 3 kinderen. Kijk, daar stond het bed van Eline. Aan het verkleurde behang kun je zien waar vroeger die plaat hing van een biddend kind, geknield voor haar bed. Ik weet niet zeker of Eline nog bid... Tja, de kinderen vlogen de deur uit, gingen eigen wegen. Eentje nam ook afscheid van het geloof. Ach...

*Mijn man en ik hadden het goed, totdat hij hartproblemen kreeg. Lange tijd ging 't goed, tot die ene dag in maart vijf jaar geleden. Ineens lag hij dood in de moestuin. **Geen afscheid kunnen nemen.** Geen laatste woord als: “ik hou van je” of: “Ik ga naar God.” Er volgden moeilijke jaren. Dankzij de kinderen kon ik blijven wonen. En nu... nu lukt het me niet meer zo goed. Mijn dochter heeft me geholpen om hier een plek te krijgen. Fijn hoor. Nu neem ik dan **afscheid van het huis en de buren.** We beloven contact te houden. Toch, afscheid nemen is moeilijk. Een spreekwoord zegt: “Afscheid nemen is een beetje sterven” Zo voelt 't ook.*

2^e lied: Daar ruist langs de wolken – Gezang 381 (ELB = JdH 33)

- 1 **Daar ruist langs de wolken een lief'lijke naam, / die hemel en aarde verenigt tezaam. / Geen naam is er zoeter en beter voor 't hart / Hij balsemt de wonden en heelt alle smart. / Kent gij, kent gij, die naam nog niet? Die naam draagt mijn Heiland, mijn lust en mijn lied!**
- 2 **Die naam is naar waarheid mijn Jezus ook waard, / want Hij kwam om zalig te maken op aard'. / Zo lief had Hij zondaars, dat Hij voor hen stierf, / genade bij God door zijn zoenbloed verwierf. Kent gij, kent gij, die Jezus niet, / die om ons te redden, de hemel verliet?**
- 3 **Eens buigt zich ook alles voor Jezus in 't stof, / en engelen zingen voortdurend zijn lof. / O, als wij door Jezus verheerlijkt eens staan, dan heffen wij juichend de jubeltoon aan. Jezus, Jezus, uw naam zij eer! / Want Gij zijt der mensen en engelen Heer.**

Overdenking (vervolg)

Lucas vertelt ons ook over een afscheid. Dat van Jezus. “*Geen naam is er zoeter*”, zongen we net over Hem die eerder de hemel verliet en afscheid nam van zijn hemelse Vader. Nu, 33 jaar later, neemt Hij afscheid van zijn leerlingen, stijgt zegenend op en ontvangt in de hemel een gouden kroon: Hij regeert!

Lucas vertelt over de Emmaüsgangers die Jezus hadden gezien, eerst zonder het door te hebben en dat aan de leerlingen vertelden. (24:13-35) Daar verschijnt Jezus ineens in hun midden. Ze schrikken zich rot. Jezus laat zijn handen en voeten zien en ook eet Hij wat vis. Hij opent hun hart voor wat in de Bijbel staat en wat zij straks als opdracht meekrijgen: Ga de wereld vertellen dat de Messias leeft en dat de mensen zich moeten bekeren, omdat Jezus alleen hen redt van hun zonden. Dan is ‘t net alsof Lucas Pasen en Hemelvaart in elkaar laat overlopen: Jezus neemt hen mee naar Betanië, heft zijn handen op en al zegenend stijgt Hij op in een wolk.

Jezus’ afscheid komt niet plotseling uit de lucht vallen. Hij had van tevoren gezégd: ‘*Ik ga heen, naar mijn Vader, die ook jullie Vader is.*’ (Johannes 20:17) Maar intussen is Hij nu wél echt weg! De leerlingen blijven alleen in een vijandige wereld. Met een opdracht om U tegen te zeggen. Toch zijn ze niet verdrietig, maar blij. Hoe kan dat?

Omdat Jezus hen na Pasen 40 dagen lang op zijn afscheid heeft voorbereid. Ook beloofde Hij de komst van de Heilige Geest. Nu vertrekt Hij. God tilt Hem in een wolk omhoog. **Het laatste wat ze zien, zijn Jezus’ zegenende handen.**

Nee, Jezus is niet met de noorderzon vertrokken. Die **zegenende handen** staan op hun netvlies gebrand. Net als wij niet vergeten hoe iemand zwaaide of keek, vlak voor het vertrek of voor het sterven.

Zegenende handen. Ook voor ons onvergetelijk.

Geen vloek voor ons, maar zegen. Die handen laten zien: het is goed met God, er is vrede dankzij mijn doorboorde en zegenende handen. IK BLIJF BIJ JULLIE, tot Ik terugkom op de wolken.

Als een voorganger aan het eind van een kerkdienst de zegen geeft, verwijzen zijn uitgestrekte handen naar Jezus die ons zegenen wil. Jezus’ zegenende handen mogen u moed en kracht geven. Ze symboliseren: God zorgt en beschermt ook mij, nu en altijd! Zo wijd als die handen reiken.

Als Jezus in de wolk opgenomen en uit hun zicht verdwenen is, komt Hij thuis bij zijn Vader en de engelen. Nu zijn aardse werk voltooid is, geldt voor Hem: *Welkom thuis!* Ook die **wolk** heeft betekenis. In het Oude Testament zien we wolken om de berg Sinaï, bij Israël in de woestijn en later ook bij Salomo’s tempel. Die wolk laat zien: **God is daar, met zijn majesteit!** Vandaar werkt Jezus naar zijn terugkomst toe, als “eens ook alles zich buigt voor Jezus in ‘t stof”. Dan zullen ook wij ‘op de **wolken** worden weggevoerd, de Heer tegemoet’ (1 Tessalonicenzen 4:17) en altijd bij Hem zijn. Raar, maar waar: van dit afscheid ben ik nu al “in de wolken”! Amen

2^e lied: Kroon Hem met gouden Kroon - Gezang 140 (ELB = JdH 722)

- 1 Kroon Hem met gouden kroon, / het Lam op zijne troon!
Hoor, hoe het hemels loflied al / verwint in heerlijk schoon.
Ontwaak, mijn ziel en zing / van Hem, die voor u stierf
en prijs Hem in all' eeuwigheên, / die 't heil voor u verwierf.
- 2 Kroon Hem, der liefde Heer! / Aanschouw Hem, hoe Hij leed.
Zijn wonden tonen 't gans heelal / wat Hij voor 't mensdom deed.
De eng'len om Gods troon / all' overheid en macht,
zij buigen dienend zich ter neer / voor zulke wond're pracht.
- 3 Kroon Hem, de Vredevorst! / wiens macht eens heersen zal
van pool tot pool, van zee tot zee; / 't klinke over berg en dal.
Als alles voor Hem buigt / en vrede heerst alom,
wordt d' aarde weer een paradijs / Kom, Here Jezus, kom!

Gebed

Here Jezus Christus,

Wij prijzen U, samen met uw Vader en de Heilige Geest! U bent onze Koning, nu en voor altijd.

Dank U wel, dat U terugkeerde in de hemel en daar de troon beklom. Vandaar regeert U alles.

Dank U wel, dat U ons op aarde die tekens mee gaf van uw zegenende handen en die wolk van Gods nabijheid. Zo helpt U ons om gelovig vol te houden. Omdat U 't echt meent als U tegen ons

zegt: "IK bescherm je, IK blijf bij je, IK vergeef je, IK troost je."

U, die *is* en die *was* en die *komen zal*, uit de broosheid van ons bestaan zien wij op tot U. Met Hemelvaartsdag vieren we uw Kroningsdag, Heer! Daarom aanbidden wij U.

Geef ons uw vreugde, Heer, en lichtstralen van uw tegenwoordigheid!

Trek ons - in alle tegenspoed en moeite, in alle eenzaamheid en verdriet die we ervaren, maar ook als redelijk of goed met ons gaat - trek ons binnen in het geheim van uw kerk.

Dat is de kerk, waar U van zei: ik wil dat zij zijn waar Ik ben.

Zeg het ons ook weer vandaag: *IK heb alle macht en IK kom terug, zodat ook wij eindelijk mogen zijn waar U bent*. Geprezen zij uw naam, nu en tot in eeuwigheid.

Amen